

Sygn. akt VII K 764/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 17.02.2017 r.

sprawy **I. Ż.**, syna S. i I. z domu Ż., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 lipca 2016 roku o godzinie 16:05 na drodze publicznej o nr (...) pomiędzy miejscowościami W.-S., gm. R., pow. (...), woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym- samochód marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 16:44 -0,88 mg/l, II badanie o godz. 17:31 – 0,80 mg/l, III badanie o godz. 17:53 -0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **I. Ż.** warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 1500 (tysiąc pięćset) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VIIK 764/16

UZASADNIENIE

Oskarżony **I. Ż.** w dniu 16 lipca 2016r. około godz. 16:05 jechał jako kierujący samochodem marki R. (...) nr rej. (...) drogą przez las łączącą miejscowości W. i B.. Został zatrzymany do kontroli przez starszego strażnika leśnego P. W. i podleśnego Ł. N.. Na miejsce został wezwany też patrol Policji w składzie m. in. sierż. sztab. T. Z..

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie kontrolno-pomiarowe wykazało, że o godzinie 16:44 zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 0,88 mg/l, o godzinie 17:31 – 0,80 mg/l, a o godzinie 17:53 – 0,76 mg/l.

(protokół i wyniki badań k. 2, wyjaśnienia oskarżonego k. 90 odwrót-91, k. 8-9, notatka urzędowa k. 1)

Droga , którą jechał oskarżony znajduje się w zasobach gruntowych Gminy R. i jest włączona w drogę gminną relacji S.- W. nr (...).

(informacja k. 79, mapa k. 34, k. 23-24, k. 25-26, wypis z rejestru gruntów k. 33)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(dane o karalności k. 4)

Oskarżony początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu tylko z tego powodu, że był przekonany, iż droga , którą jechał nie była drogą publiczną. Nie kwestionował swojego stanu nietrzeźwości w chwili zatrzymania ani faktu kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości. Na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Wyjaśnił, iż zawiózł żonę i córkę na jagody, a potem pojechał do znajomego na prywatną działkę leśną, znajdującą się w tym lesie. Tam spożywał alkohol. Po około dwóch godzinach pojechał po żonę i córkę . W drodze powrotnej do domu pojazdem miała kierować córka. Po drodze został zatrzymany do kontroli przez strażników leśnych.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 90 odwrót-91, k. 8-9)

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne wobec braku dowodów przeciwnych. W ocenie Sądu są one logiczne i szczerze .

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobacie Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony I. Ż. wyczerpał dyspozycję art.178a§1kk , ponieważ będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ z własnej woli wprawił się w stan nietrzeźwości i w takim stanie kierował samochodem po drodze publicznej. Oskarżony powinien przewidzieć skutki swojego postępowania w tym stanie. W stosunku do oskarżonego nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę rozumieniu kodeksu karnego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd stwierdził, że nie był on znaczny. Oskarżony przyznał się do jego popełnienia, wyraził skruchę. Oskarżony w kierował pojazdem po drodze leśnej, na której natężenie ruchu jest o wiele mniejsze niż na innych drogach, dlatego też stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym spowodowany przez oskarżonego był nieznaczny. Po spotkaniu z żoną i córką to córka miała przejąć kierowanie pojazdem. Oskarżony nie był dotychczas karany. Zdobył wykształcenie średnie , prowadzi własną działalność gospodarczą , ma rodzinę na utrzymaniu, prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd stwierdził, że oskarżony zasługuje na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego . Sąd warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne na okres próby 2 lat.

Jednocześnie Sąd orzekł zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku. Przy określaniu okresu zakazu Sąd miał na uwadze okoliczności sprawy i stopień nietrzeźwości oskarżonego. W ocenie Sądu orzekanie wobec oskarżonego surowszego okresu zakazu jest zbędne.

Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego orzekł świadczenie na cel społeczny w kwocie 1500,00 złotych.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do zwolnienia go od nich.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.